

El Solei

Montesquiu

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: A la zona nord del terme municipal. A la colònia la Farga de Bebié, a la part més meridional del conjunt.
Emplaçament S'hi accedeix des del pont de l'entrada a la colònia, seguint vers l'Estació de tren de la Farga i continuant per la pista que passa per darrera dels edificis de l'estació.

Coordenades:

Latitud: 42.127726414442
Longitud: 2.2045934279552
UTM Est (X): 434258
UTM Nord (Y): 4664264

Classificació

Número de fitxa 08131 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Els habitatges estan sense ús i són visibles algunes parts deteriorades.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Fitxes associades:

[Farga de Bebié](#)

[Estació del ferrocarril La Farga de Bebié](#)

[La Fàbrica Nova](#)

[Conangle](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga

Descripció

Conjunt de diversos blocs d'habitatges, en origen cinc blocs amb diversos pisos a cada edifici. Estan construïts en una zona que actualment està envoltada de bosc. La seva distribució és formant una mena de carrer, amb dos blocs a un costat i tres a l'altre, i a la part posterior, més nord-est) hi havia horts i casetes per guardar les eines, la llenya o per bestiar petit (aviram, conills,..). En origen els blocs seguint una estructura similar, que en alguns es va modificar amb els anys.

A grans línies són edificis de dos nivells, planta baixa i planta pis, amb coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a les façanes principals. La coberta és de teula àrab i té un ràfec suportat per caps de biga de fusta. L'acabat de les façanes és de sòcol de pedra i parets arrebossades amb morter ocre.

A les façanes que miren al nord-est hi ha unes grans obertures que, a manera de porxo, acullen les portes d'accés als diferents pisos; als de la planta pis s'hi accedeix a partir d'una escala de trams situada en aquest espai porxat. A la façana oposada, hi havia un mena d'eixida als extrems dels angles; a planta baixa eren amb accés a l'interior dels habitatges i escala per sortir a l'exterior i a planta primera a manera de galeria coberta.

Dos dels edificis de pisos de la part sud-oest es van modificar per ser convertits en residència per noies; els dos blocs es van unir i es reformaren per adaptar-se a les necessitats de residència, amb espais comuns, entre altres.

Observacions:

Alguns aspectes del complex mostra una tipologia constructiva i d'acabats que s'atribueix a un estil suís, degut a l'origen dels propietaris de la Farga de Bebié.

En la denominació d'aquest barri de la Farga de Bebié s'ha emprat la forma el Solei, molt utilitzada per la gent de Montesquiú, i com a forma proposada pel Consistori. Aquest barri, també es troba referenciat en diverses publicacions com el Solell.

Història

Aquest conjunt d'edificis es va edificar a principis dels anys 50 del segle XX, amb la finalitat d'acollir la nova arribada de persones per treballar a la fàbrica (VIÑETA, 2002: 63). Els pisos es van anar ocupant gradualment a mesura que van anar arribant nous treballadors, els primers pisos es van poder ocupar a l'any 1955 i el darrer pis de l'últim bloc es va lliurar al 1962.

Segons recull Paquita Viñeta (VIÑETA, 2002: 63), els preus del lloguer d'aquests habitatges anaven de les 15 a les 28 pessetes a la setmana, segons el nombre d'habitacions i el ingressos de cada família; preu que augmentava si tenien galliner.

Ja als anys 60 del segle XX, dos dels blocs del cantó de baix es van modificar per acollir una residència de dones. Les dones vingudes a la colònia per treballar a la fàbrica, se'ls demanava que tinguessin l'edat mínima per poder treballar que era de 16 anys, havien de pagar el lloguer corresponent i tenien els mateixos drets que la resta de treballadors segons categoria i tipus de feina. La majoria de dones arribades a la

residència venien de Galícia i Lleó . Aquesta residència va ser gestionada per la Institució Magdalena Aulina, també anomenada “Señoritas Operarias Parroquiales” (VIÑETA, 2002: 153).

Bibliografia

- ALAYÓ I MANUBENS, Joan Carles (2017): Aigua i energia: l'aprofitament hidroelèctric dels rius catalans: la seva història, l'estructura industrial i el patrimoni tecnològic. Lleida: Pagès ed.
- ANGLADA I FREIXER, ALBERT (1994): Història del poble de Montesquiú. Un itinerari per a descriure els fets, els ambients i els personatges d'un singular municipi català. Montesquiú: Ajuntament de Montesquiú.
- CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I RECERCA HISTÒRICA DE MONTESQUIU (2004-2014) (2015): Montesquiú, el valor de la gent. Ripoll: Maideu, SL.
- PLADEVALL I FONT, Antoni (1978): Montesquiú. Notícia històrica. En el centenari de la creació de la parròquia. Montesquiú: Parròquia de Montesquiú. Impremta Planàs, Sant Hipòlit de Voltregà.
- MOLINA MORENO, José Antonio (1984): Montesquiú al sud del Ripollès. Ripoll: Maideu.
- MOLINA MORENO, José Antonio (2019): En temps de Josep Genollà. Societat i moviment obrer a Montesquiú. Montesquiú.
- SERRA, R.; CASALS, L. (fotografies) (2000): Colònies Tèxtils de Catalunya. Barcelona: Angle Editorial i Caixa de Manresa.

